

Цей документ слугує інструментом документації та укладачі не несуть жодної відповідальності за його зміст

► **V**

РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) № 1768/95

від 24 липня 1995 року,

**що запроваджує правила застосування сільськогосподарського
винятку, передбаченого у статті 14(3) Регламенту Ради (ЄС)
№ 2100/94 про права Співтовариства на сорти рослин**

(OB L 173, 25.7.1995, С. 14)

Зі змінами, внесеними:

	Офіційний вісник		
	№	Сторінка	Дата
► <u>M1</u> Регламент Ради (ЄС) № 2605/98 від 3 грудня 1998 року	L 328	76	4.12.98

▼В

РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) № 1768/95
від 24 липня 1995 року,
що запроваджує правила застосування сільськогосподарського винятку,
передбаченого у статті 14(3) Регламенту Ради (ЄС) № 2100/94 про права
Співтовариства на сорти рослин

КОМІСІЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СПІВТОВАРИСТВ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства;

Беручи до уваги Регламент Ради (ЄС) № 2100/94 від 27 липня 1994 року про права Співтовариства на сорти рослин (основний Регламент)⁽¹⁾ і, зокрема, статтю 14(3) Регламенту,

Оскільки стаття 14 основного Регламенту передбачає відступ від охорони Співтовариства прав на сорти рослин задля захисту сільськогосподарського виробництва (сільськогосподарський виняток);

Оскільки умови здійснення цього відступу і захисту законних інтересів селекціонера і фермера мають бути встановлені в правилах застосування, на підставі критеріїв, викладених в статті 4 (3) основного Регламенту;

Оскільки цим Регламентом встановлюються такі умови, при цьому вказуються, зокрема, зобов'язання фермерів, переробників і власників, що впливають із вищезгаданих критеріїв;

Оскільки ці зобов'язання стосуються значною мірою виплати фермерами справедливої винагороди власнику за те, що вони скористалися відступом, надання інформації, захисту ідентичності продукту урожаю, який було віддано на переробку, і того, що одержується в результаті переробки, а також нагляду за дотриманням положень про відступ;

Оскільки, також, що визначення „дрібних фермерів”, які не зобов'язані платити відшкодування власнику за те, що вони скористалися відступом, є завершеним, зокрема, у відношенні фермерів, що вирощують деякі кормові рослини і картоплю;

Оскільки Комісія ретельно наглядатиме на території всього Співтовариства за результатами, які може мати у відношенні ролі винагороди, вказаної в статті 5 (3) цього Регламенту, визначення „дрібних фермерів”, викладене в основному Регламенті, і, зокрема, стосовно наслідків неврахованого і – у випадку картоплі – максимального розміру площі в цьому Регламенті, а також, у разі необхідності, подаватиме відповідні пропозиції чи вживатиме належні кроки з огляду на встановлення на території Співтовариства однакового становища в тому, що стосується співвідношення між використанням ліцензованого матеріалу для розмноження та продукту урожаю, одержаного в рамках відступу, передбаченого в статті 14 основного Регламенту;

Оскільки, однак, досі не було можливо оцінити масштаби використання подібних відступів за чинним законодавством держав-членів відносно сум, які наразі стягуються за ліцензовану продукцію матеріалу для розмноження сортів, що захищаються вищезгаданим законодавством держав-членів;

⁽¹⁾ ОВ № L 227, 1. 9. 1994, С. 1.

▼В

Оскільки, отже, Комісія не може наразі належним чином визначити в межах тієї свободи дій, яку відведено законодавцю Співтовариства відповідно до статті 14 (3) основного Регламенту, рівень справедливої винагороди, який повинен бути відчутно нижчим за суму, яка стягується за ліцензовану продукцію матеріалу для розмноження;

Оскільки, тим не менше, необхідно якомога швидше і не пізніше 1 липня 1997 року встановити її початковий рівень, а також систему подальшого коригування;

Оскільки, крім того, що цей Регламент має на меті уточнити зв'язок між правами Співтовариства на сорти рослин і правами, що впливають з положень статті 14 основного Регламенту, з одного боку, та дозволом, що надається фермеру і його господарству, з іншого боку;

Оскільки, нарешті, що слід прояснити наслідки невиконання зобов'язань, які впливають із відповідних положень;

Оскільки було проведено консультації з Адміністративною радою,

Оскільки положення, передбачені в цьому Регламенті, відповідають висновку Постійного ветеринарного комітету з прав на сорти рослин,

УХВАЛИЛА ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА 1**ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ***Стаття 1***Сфера застосування**

1. Цей Регламент встановлює правила застосування щодо умов, які запроваджують відступ, передбачений у статті 14 (1) основного Регламенту.
2. Умови застосовуються до прав та їхнього здійснення, до зобов'язань власника в значенні статті 13 (1) основного Регламенту та їхнього виконання, а також до дозволу та його використання і зобов'язань фермера та їхнього виконання, тією мірою, наскільки такі права, дозвіл та зобов'язання впливають із положень статті 14 основного Регламенту. Вони також застосовуються у відношенні прав, дозволу і зобов'язань, які впливають з положень статті 14 (3) основного Регламенту для інших.
3. Якщо інше не вказано в цьому Регламенті, детальні обставини здійснення прав, використання дозволів і виконання зобов'язань регулюються законодавством держави-члена, в якій розташоване господарство фермера, в якому використовується відступ, включаючи міжнародне приватне право цієї держави-члена.

*Стаття 2***Захист інтересів**

▼В

1. Умови, про які йдеться в статті 1, виконуються як власником, що представляє селекціонера, так і фермером у такий спосіб, що захищає законні інтереси їх обох.
2. Законні інтереси не вважаються захищеними, якщо один чи більше із цих інтересів зазнає шкоди, без врахування необхідності зберігати розумний баланс між всіма ними чи необхідності співмірності мети відповідної умови і реального наслідку її виконання.

ГЛАВА 2**ВЛАСНИК І ФЕРМЕР****Стаття 3****Власник**

1. Права і обов'язки власника, які випливають з положень статті 14 основного Регламенту, як вказано в цьому Регламенті, за винятком права на вже вимірювану кількісно суму справедливої винагороди, про яку йдеться в статті 5, не можуть бути предметом передачі іншим. Однак, вони включаються в права та зобов'язання, які зачіпаються при передачі права Співтовариства на сорти рослин відповідно до положень статті 23 основного Регламенту.
2. Права, про які йдеться в пункті 1, можуть застосовуватися окремими власниками, колективно кількома власниками чи організацією власників, утвореною в Співтоваристві на рівні Співтовариства або на національному, регіональному чи місцевому рівнях. Організація власників може діяти тільки від імені своїх членів і тільки від тих із них, хто дав відповідне доручення цій організації у письмовій формі. Вона діє або через одного чи більше із своїх представників, або через акредитованих при ній аудиторів в межах їхніх відповідних доручень.
3. Представник власника чи організації власників, а також акредитований аудитор мають:
 - (а) проживати чи мати місцезнаходження або установу на території Співтовариства і (b) бути уповноваженими власником чи організацією у письмовій формі, а також (с) надати підтвердження умов, викладених в (а) і (b), або шляхом посилання на відповідну інформацію, опубліковану власниками чи повідомлену власниками організації фермерів, або іншим чином та представити на запит копію письмового дозволу, про який йдеться в (b), будь-якому фермеру, проти якого дана особа використовує права.

Стаття 4**Фермер**

1. Дозвіл і зобов'язання фермера, які випливають з положень статті 14 основного Регламенту, як вказано в цьому Регламенті чи в положеннях, прийнятих відповідно до цього Регламенту, не можуть бути предметом передачі іншим. Однак, вони включаються в права та зобов'язання, які зачіпаються при передачі господарства фермера, якщо тільки про інше не погоджено в акті передачі господарства стосовно зобов'язання платити справедливую винагороду, про яку йдеться в статті 5. Передача дозволу і зобов'язань набуває чинності у той же час, коли набуває чинності і передача господарства.
2. „Власним господарством” в значенні статті 14 (1) основного Регламенту вважається будь-яке господарство чи частина господарства, яке (яку) фермер дійсно використовує для вирощування рослин, як у якості свого власного майна, так і в якості такого, що

▼В

управляється при його власній відповідальності і в його власних інтересах, зокрема, у разі орендованого майна. Використання господарства чи його частини для цілей експлуатації іншими розглядається як передача в значенні пункту 1.

3. Особою чи особами, яким належить відповідне господарство на правах власності на момент, коли вимагається виконання зобов'язання, вважається фермер, якщо не представлять підтвердження того, що інша особа є фермером, що повинен виконати зобов'язання, відповідно до положень 1 і 2.

ГЛАВА 3 ВИНАГОРОДА

Стаття 5

Рівень винагороди

1. Рівень справедливої винагороди, яка має сплачуватися власнику відповідно до четвертого абзацу статті 14 (3) основного Регламенту, може бути предметом договору між відповідним власником і фермером.

2. Якщо такий договір не був укладений чи він не застосовується, рівень винагороди має бути відчутно нижчим за суму, яка стягується за ліцензоване виготовлення матеріалу для розмноження найнижчої категорії, що підлягає офіційній сертифікації, того самого сорту в тому самому районі.

Якщо в районі, де розташоване господарство фермера, не відбувається жодного ліцензованого виготовлення матеріалу для розмноження відповідного сорту і якщо немає єдиного рівня вищезгаданої суми в цілому Співтоваристві, рівень винагороди має бути відчутно нижчим за суму, яка зазвичай включається з вищезазначеною метою в ціну, за якою в даному районі продається матеріал для розмноження найнижчої категорії, що підлягає офіційній сертифікації, даного сорту, за умови, що вона не перевищує вищезгаданої суми, що стягується в районі виготовлення вищезгаданого матеріалу для розмноження.

3. Рівень винагороди вважається відчутно нижчим у значенні четвертого абзацу статті 14 (3) основного Регламенту, як вказано в пункті 2 вище, якщо він не перевищує той, який необхідний для встановлення чи стабілізації розумно збалансованого співвідношення (як економічного чинника, що визначає ступінь використання відступу) між використанням ліцензованого матеріалу для розмноження і вирощуванням продукту урожаю відповідних сортів, що охоплюються системою захисту Співтовариства прав на сорти рослин. Таке співвідношення вважається розумно збалансованим, якщо воно гарантує, що власник отримує в цілому законну винагороду за використання свого сорту в цілому.

▼ **M1**

4. Якщо у випадку пункту 2 рівень винагороди є предметом договорів між організаціями власників і фермерів, як з участю, так і без участі організацій переробників, які створені на території Співтовариства на рівні Співтовариства або національному, регіональному чи місцевому рівнях відповідно, узгоджені рівні використовуються в якості керівних вказівок для встановлення винагороди, яка має сплачуватися в даному районі за відповідні види рослин, якщо про ці рівні і умови уповноважені представники відповідних організацій письмово повідомили Комісію і якщо на цій підставі погоджені рівні і умови були опубліковані в "Офіційному бюлетені", що видається Бюро Співтовариства з питань сортів рослин.

5. Якщо у випадку пункту 2 угода, згадана в пункті 4, не застосовується, має сплачуватися винагорода у розмірі 50 % від сум, що стягуються за ліцензоване виготовлення матеріалу для розмноження, як вказано в пункті 2.

Однак, якщо держава-член повідомила Комісію до 1 січня 1999 року про швидке укладання договору, про який йдеться в пункті 4, між відповідними організаціями, створеними на національному чи регіональному рівнях, винагорода, яка має сплачуватися у даному районі за відповідні види рослин, становить 40 % замість 50 %, які було вказано вище, але тільки у відношенні використання сільськогосподарського винятку, зробленого до застосування такого договору, і не пізніше 1 квітня 1999 року.

6. Якщо у випадку пункту 5 фермер скористався у відповідному періоді сільськогосподарським винятком при співвідношенні понад 55 % від сукупного матеріалу відповідного сорту, що використовувався для його виробництва, рівень винагороди, що має сплачуватися у даному районі за відповідні види рослин, повинен бути таким, як і той, що використовувався б стосовно такого сорту у разі, якби він був захищений у відповідній державі-члені в рамках національної системи захисту прав на сорти рослин, якщо існує національна система, що встановила такий рівень, і за умови, що цей рівень перевищує 50 % від суми, що стягується за ліцензоване виготовлення матеріалу на розмноження, вказаного в пункті 2. За відсутності такого рівня в рамках національної системи застосовуються положення пункту 5, незалежно від співвідношення використання.

7. До 1 січня 2003 року щонайпізніше положення першого підпункту пункту 5 і пункту 6 мають переглядатися в світлі досвіду, набутого відповідно до цього Регламенту, і змін, що відбувалися із співвідношенням, про яке йдеться в пункті 3, з огляду на їхнє можливе коригування до 1 липня 2003 року, якщо це необхідно для встановлення чи стабілізації розумно збалансованого співвідношення, передбаченого у вищезгаданому пункті, на території всього Співтовариства чи його частини.

▼ **B***Стаття 6***Індивідуальне зобов'язання здійснити виплату**

1. Без шкоди для положень пункту 2, індивідуальне зобов'язання фермера виплатити справедливую винагороду виникає у час, коли він насправді використовує продукт урожаю для цілей розмноження у полі.

Власник може визначати дату та спосіб здійснення оплати. Однак, він не призначає дату оплати раніше дати, коли виникає зобов'язання.

▼В

2. У разі права Співтовариства на сорт рослин, наданого відповідно до статті 116 основного Регламенту, індивідуальне зобов'язання фермера, що має право вимагати застосування положень другого абзацу статті 116 (4) основного Регламенту виникає у час, коли він насправді використовує продукт урожаю для цілей розмноження у полі після 30 червня 2001 року.

*Стаття 7***Дрібні фермери**

1. Територією, на якій вирощуються рослини в значенні третього абзацу статті 14 (3) основного Регламенту, є територія, яка засаджується з метою постійного вирощування рослин і збору урожаю. Зокрема, лісові землі, постійні пасовиська, створені на період понад п'ять років, постійні природні луки і подібні випадки, визначені Постійним комітетом з питань прав на сорти рослин, не вважаються територіями, на яких вирощуються рослини.

2. Території господарств фермера, на яких вирощувалися рослини, але які було тимчасово чи на постійно залишено у торговому році, що починається з 1 липня і закінчується 30 червня наступного календарного року („торговий рік”), в якому належить виплатити винагороду, вважаються територіями, на яких рослини продовжують вирощуватися, якщо Співтовариство чи держава-член надає субсидії чи компенсаційні платежі у відношенні залишених територій.

3. Без шкоди для положень, викладених в першому під-абзаці третього абзацу статті 14 (3), основного Регламенту, дрібними фермерами у разі інших сортів рослин (другий під-абзац третього абзацу статті 14 (3) основного Регламенту) вважаються фермери, які

(а) у випадку з кормовими рослинами задовольняють наступне положення: незалежно від територій, на яких вони вирощують рослини, інші, ніж згадані кормові рослини, вони не вирощують ці кормові рослини протягом періоду, що не перевищує п'яти років, на території, більшій ніж територія, яка була б необхідною для виробництва 92 тон зернових за один урожай,

(б) у випадку з картоплею: незалежно від територій, на яких вони вирощують рослини, інші, ніж картопля, вони не вирощують картоплю на території, більшій ніж територія, яка була б необхідною для виробництва 185 тон картоплі за один урожай.

4. Розрахунок територій, про які йдеться в пунктах 1, 2 і 3, здійснюється для території кожної держави-члена,

- у разі видів рослин, до яких застосовується Регламент Ради (ЄЕС) № 1765/92⁽¹⁾, і у разі кормових рослин, крім тих, що вже підпадають під його положення, - відповідно до положень вказаного Регламенту і, зокрема статей 3 і 4, чи положень, прийнятих на виконання вказаного Регламенту, а у разі картоплі - на підставі середнього урожаю на гектар, встановленого у відповідній державі-члені, згідно із статистичною інформацією, наданою відповідно до Регламенту Ради (ЄЕС) № 959/93⁽²⁾ стосовно статистичної інформації, яку мають надавати держави-члени щодо урожаю посівних рослин, за винятком зернових.

5. Фермер, який стверджує, що він є „дрібним фермером”, у спірних випадках має надати підтвердження задоволення вимог до цієї категорії фермерів. Однак, вимоги до „дрібного виробника” в значенні статті 8 (1) і (2) Регламенту Ради (ЄЕС) № 1765/92 не повинні застосовуватися з цією метою, якщо тільки власник не погодиться на протилежне.

⁽¹⁾ ОВ № L 181, 1. 7. 1992, С. 12.

⁽²⁾ ОВ № L 98, 24. 4. 1993, С. 1.

▼В**ГЛАВА 4
ІНФОРМАЦІЯ***Стаття 8***Інформація, яку надає фермер**

1. Деталі релевантної інформації, яку фермер має надавати власнику відповідно до шостого абзацу статті 14 (3) основного Регламенту, можуть бути предметом договору між відповідними власником і фермером.
2. Якщо такого договору укладено не було або він не застосовується, фермер, без шкоди для інформаційних вимог відповідно до іншого законодавства Співтовариства чи законодавства держав-членів, на запит власника зобов'язаний надати релевантну інформацію власнику. Наступні пункти вважаються релевантними:
 - (a) ім'я фермера, місце його проживання та адреса його господарства,
 - (b) чи скористався фермер продуктом урожаю, що належить до одного або більше сортів власника, для висадки на полі чи полях свого господарства,
 - (c) якщо так - кількість продукту урожаю, що належить до одного або більше відповідних сортів, яка була використана фермером відповідно до статті 14 (1) основного Регламенту,
 - (d) за тієї самої умови - ім'я і адресу особи чи осіб, які надавали послугу з переробки відповідного продукту урожаю для нього для висадки,
 - (e) якщо інформація, отримана відповідно до пунктів (b), (c) чи (d), не може бути підтверджена згідно з положеннями статті 14 - кількість використаного ліцензійного матеріалу для розмноження відповідних сортів, а також ім'я (назву) і адресу його постачальника (постачальників), і
 - (f) у разі посилання фермером на положення другого абзацу статті 116 (4) основного Регламенту, чи використовував він вже відповідний сорт для цілей, описаних в статті 14 (1) основного Регламенту, без виплати винагороди і якщо так, то з якого часу.
3. Інформація, передбачена пунктами 2 (b), (c), (d) і (e), стосується поточного торгового року, а також одного чи більше торгових років з трьох попередніх, за які фермер раніше не подавав релевантної інформації на запит цього власника відповідно до положень пунктів 4 чи 5.

Однак, першим торговим роком, якого стосується інформація, не повинен бути рік, що був раніше за той, у якому зроблено перший з таких запитів про інформацію щодо даного сорту чи сортів і відповідного фермера, або ж, як варіант, той, у якому фермер придбав матеріал для розмноження відповідного сорту чи сортів, якщо це супроводжувалось інформацією принаймні щодо подання заявки на надання права Співтовариства на сорти рослин чи щодо надання такого права, а також щодо можливих умов, які стосуються використання загаданого матеріалу для розмноження.
- У разі сортів, що регулюються положеннями статті 116 основного Регламенту, і у відношенні фермерів, які мають право посилатися на положення другого абзацу статті 116 (4) основного Регламенту, першим торговим роком є 2001-2002 рік.
4. В своєму запиті власник вказує своє ім'я і адресу, сорт чи сорти, у інформації щодо яких він зацікавлений, а також посилання на відповідне право чи права Співтовариства на сорти рослин. Якщо цього вимагає фермер, запит робиться у письмовій формі і надається

▼В

підтвердження того, що автор запиту є власником. Без шкоди для положень пункту 5 запит надсилається безпосередньо відповідному фермеру.

5. Запит, який не був надісланий безпосередньо до відповідного фермера, вважається таким, що відповідає положенням третього речення пункту 4, якщо його надіслано фермерам через наступні органи чи через наступних осіб, за їхньої попередньої згоди відповідно:

- організації фермерів чи кооперативи - стосовно всіх фермерів, які є членами такої організації чи кооперативу, або
- переробників – щодо всіх фермерів, яким вони надавали послугу переробки відповідного продукту урожаю для висадки в поточному торговому році та у трьох попередніх торгових роках, починаючи з торгового року, вказаного в пункті 3, чи
- постачальників ліцензійного матеріалу для розмноження сортів власника – щодо всіх фермерів, яким вони надавали такий матеріал для розмноження в поточному торговому році та у трьох попередніх торгових роках, починаючи з торгового року, вказаного в пункті 3.

6. Щодо запиту, зробленого відповідно до положень пункту 5, зазначення індивідуальних фермерів не вимагається. Організації, кооперативи, переробники чи постачальники можуть бути уповноважені відповідними фермерами передати необхідну інформацію власнику.

*Стаття 9***Інформація, яку надає переробник**

1. Деталі релевантної інформації, яку переробник має надавати власнику відповідно до шостого абзацу статті 14 (3) основного Регламенту, можуть бути предметом договору між відповідними власником і переробником.

2. Якщо такого договору укладено не було або він не застосовується, переробник, без шкоди для інформаційних вимог відповідно до іншого законодавства Співтовариства чи законодавства держав-членів, на запит власника зобов'язаний надати релевантну інформацію власнику. Наступні пункти вважаються релевантними:

- (а) ім'я переробника, місце його проживання та зареєстровані назва і адреса його підприємства;
- (б) чи надавав переробник послугу переробки продукту урожаю, що належить до одного або більше сортів власника, для висадки, якщо переробнику було заявлено про даний сорт чи сорти або він дізнався про нього чи них іншим чином;
- (с) якщо переробник надавав таку послугу, обсяг продукту урожаю, що належить до відповідного сорту чи сортів, яку було перероблено переробником для висадки, і загальний обсяг, одержаний в результаті такої переробки;
- (д) дати та місце переробки, про яку йдеться в (с); і
- (е) ім'я особи чи осіб, яким він надавав послугу переробки, про яку йдеться в (с), і відповідні величини.

3. Інформація, передбачена пунктами 2 (б), (с), (д) і (е), стосується поточного торгового року, а також одного чи більше торгових років з трьох попередніх, стосовно яких власник раніше не робив запиту відповідно положень пунктів 4 чи 5; однак, першим торговим роком, якого стосується інформація, повинен бути той, в якому було зроблено перший з таких запитів щодо даного сорту чи сортів і відповідного переробника.

▼В

4. Положення статті 8 (4) застосовуються після внесення відповідних змін.
5. Запит, який не було зроблено безпосередньо до відповідного переробника, вважається таким, що відповідає положенням третього речення статті 8 (4), якщо його надіслано через наступні органи чи через наступних осіб, за їхньої попередньої згоди відповідно:
- організації переробників в Співтоваристві, які засновані на рівні Співтовариства, національному, регіональному чи місцевому рівнях, - стосовно всіх переробників, які є членами цієї організації або представлені у ній,
 - фермерів – щодо всіх переробників, які надавали їм послугу переробки відповідного продукту урожаю для висадки в поточному торговому році та у трьох попередніх торгових роках, починаючи з торгового року, вказаного в пункті 3.
6. Щодо запиту, зробленого відповідно до положень пункту 5, зазначення індивідуальних переробників не вимагається. Організації чи фермери можуть бути уповноважені відповідними переробниками передати необхідну інформацію власнику.

*Стаття 10***Інформація, яку надає власник**

1. Деталі інформації, яку власник має надавати фермеру відповідно до четвертого абзацу статті 14 (3) основного Регламенту, можуть бути предметом договору між відповідними фермером і власником.
2. Якщо такого договору укладено не було або він не застосовується, власник, без шкоди для інформаційних вимог відповідно до іншого законодавства Співтовариства чи законодавства держав-членів, на запит фермера, від якого власник вимагав виплати винагороди, про яку йдеться в статті 5, зобов'язаний надати релевантну інформацію фермеру. Наступні пункти вважаються релевантними:
 - сума, яка стягується за ліцензоване виготовлення матеріалу для розмноження найнижчої категорії, що підлягає офіційній сертифікації, того самого сорту в районі, де розташоване господарство фермера, чи
 - якщо жодного ліцензованого виготовлення матеріалу для розмноження відповідного сорту в районі, де розташоване господарство фермера, не відбувалось і якщо не існує єдиного для всього Співтовариства рівня вищезгаданої суми, сума, яка, як правило, включається з вищевказаної причини, є ціною, за якою матеріал для розмноження відповідного сорту найнижчої категорії, що підлягає офіційній сертифікації, продається в даному районі, а також вищезгадана сума, яка стягується в районі, в якому матеріал для розмноження був виготовлений.

*Стаття 11***Інформація, яку надають офіційні органи**

1. Запит про інформацію щодо дійсного використання для висадки матеріалу конкретного сорту або сортів чи щодо результатів такого використання, який власник адресує офіційному органу, робиться у письмовій формі. В такому запиті власник вказує своє ім'я і прізвище та адресу, сорт чи сорти, у інформації щодо яких він зацікавлений, і тип інформації, яку він прагне одержати. Він також повинен представити доказ того, що він є власником.
2. Офіційний орган може, без шкоди для положень статті 12, приховати запитувану інформацію тільки тоді, коли

▼В

- він не бере участі у нагляді за сільськогосподарським виробництвом, чи
- відповідно до норм Співтовариства чи держав-членів, якими регулюється загальна свобода дій, що застосовується відносно діяльності офіційних органів, йому не дозволяється надавати таку інформацію власникам, чи
- відповідно до законодавства Співтовариства чи законодавства держав-членів, згідно з яким інформацію було зібрано, цьому органу надано свободу дій щодо приховування такої інформації, чи
- запитувана інформація більше не є доступною, чи
- таку інформацію не можна одержати шляхом звичайного виконання завдань цього офіційного органу, чи
- таку інформацію можна одержати тільки понісши додатковий тягар чи витрати, чи
- така інформація стосується виключно матеріалу, який не належать до сортів власника.

Відповідні офіційні органи інформують Комісію про те, яким чином вони використовують свободу дій, про яку йдеться в третьому абзаці вище.

3. Надаючи інформацію, офіційний орган не проводить диференціації між власниками. Офіційний орган може надавати запитувану інформацію, роблячи копії для власника з документів, що містять інформацію на додачу до тієї, яка стосується матеріалу, що належить до сортів власника, за умови забезпечення усунення будь-якої можливості встановити осіб, які захищаються відповідно до положень, про які йдеться в статті 12.

4. Якщо офіційний орган вирішує приховати запитувану інформацію, він письмово інформує про це власника, який зробив запит, і зазначає причини свого рішення.

Стаття 12

Захист персональних даних

1. Будь-яка особа, яка надає чи одержує інформацію відповідно до положень статей 8, 9, 10 чи 11, підпадає у відношенні персональних даних під дію положень законодавства Співтовариства чи законодавства держав-членів щодо захисту осіб у тому, що стосується обробки і вільного обігу персональних даних.

2. Жодна особа, яка одержує інформацію відповідно до положень статей 8, 9, 10 чи 11, без попередньої згоди особи, яка надала інформацію, не може передавати чи використовувати цю інформацію або її частину для будь-яких цілей, інших, ніж на здійснення права Співтовариства на сорт рослин чи на використання дозволу, передбаченого в статті 14 основного Регламенту відповідно.

▼В**ГЛАВА 5****ІНШІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ***Стаття 13***Зобов'язання у разі переробки за межами господарства фермера**

1. Без шкоди для обмежень, які держави-члени можуть встановлювати відповідно до другого абзацу статті 14 (3) основного Регламенту, продукт урожаю сорту, який охоплюється системою захисту Співтовариства прав на сорти рослин, не повинен без попередньої згоди власника вивозитися із господарства, де його було отримано, з метою переробки для посадки, за винятком, коли фермер:

(а) вжив належних заходів для забезпечення ідентичності продукту, що передається на переробку, із тим, що отримується в результаті такої переробки, і (b) забезпечує, щоб справжня переробка проводилась переробником, який надає послуги переробки продукту урожаю для посадки, який:

- або був зареєстрований згідно із законодавством відповідної держави-члена, прийнятим на підставі суспільного інтересу, або зобов'язався перед фермером повідомити про цю діяльність (якщо це стосується сортів, що охоплені системою захисту Співтовариства прав на сорти рослин) компетентний орган, створений, призначений чи уповноважений для цієї мети в державі-члені або офіційним органом, або організацією власників, фермерів чи переробників, з метою подальшого включення у список, який веде відповідний компетентний орган, і зобов'язався перед фермером також вжити належних заходів для забезпечення ідентичності продукту, що передається фермером на переробку, із тим, що отримується в результаті такої переробки.

2. Для цілей списку переробників, про який йдеться в пункті 1, держави-члени можуть встановлювати кваліфікаційні вимоги, яким повинні задовольняти переробники.

3. Реєстри і списки, про які йдеться в пункті 1, публікуються чи надаються організаціям власників, фермерів і переробників відповідно.

4. Списки, про які йдеться в пункті 1, складаються не пізніше 1 липня 1997 року.

ГЛАВА 6**ЗДІЙСНЮВАНИЙ ВЛАСНИКОМ НАГЛЯД***Стаття 14***Нагляд за фермерами**

1. Для цілей нагляду, що здійснюється власником в тому, що стосується виконання зобов'язання фермера, на виконання положень статті 14 основного Регламенту, як вказано в цьому Регламенті, фермер на запит власника:

(а) надає докази, що підтверджують його представлення інформації відповідно до статті 8, шляхом розкриття відповідних наявних документів, таких як інвойси, використані бирки чи будь-які інші відповідні пристосування, як ті, що вимагаються відповідно до статті 13 (1) (а), стосовно:

▼В

- надання будь-якою третьою особою послуг переробки продукту урожаю сорту власника для висадки чи

– у разі статей 8 (2) (е) – надання матеріалу для розмноження сорту власника,

або шляхом демонстрації землі чи складських приміщень.

(b) надає доказ, який вимагається відповідно до статті 4 (3) чи 7 (5), або забезпечує доступ до такого доказу.

2. Без шкоди для іншого законодавства Співтовариства чи законодавства держав-членів, фермери зобов'язані зберігати будь-який документ чи пристосування, про які йдеться в пункті 1, протягом щонайменше того строку, який вказаний в статті 8 (3), за умови, що, у випадку з використаними етикетками, інформація, якою супроводжувався матеріал для розмноження, про який йдеться в другому підпункті статті 8 (3), включала поради щодо зберігання етикетки, яка стосується цього матеріалу.

*Стаття 15***Нагляд за переробниками**

1. Для цілей нагляду власником за дотриманням положень статті 14 основного Регламенту, як вказано в цьому Регламенті, коли це стосується виконання зобов'язання переробника, на запит власника переробник представляє докази, що підтверджують надану ним інформацію відповідно до статті 9, шляхом розкриття відповідних наявних документів, таких як інвойси, пристосування, придатні для ідентифікації матеріалу, чи будь-які інші відповідні пристосування, як ті, що вимагаються відповідно до другого абзацу статті 13 (1) (b), зразків матеріалу для розмноження, що стосується надання ним фермеру послуг з переробки продукту урожаю сорту власника для висадки, або шляхом демонстрації приміщень з переробки або складських приміщень.

2. Без шкоди для іншого законодавства Співтовариства чи законодавства держав-членів, переробники зобов'язані зберігати будь-який такий документ чи пристосування, про які йдеться в пункті 1, протягом щонайменше того строку, який вказаний в статті 9 (3).

*Стаття 16***Спосіб нагляду**

1. Нагляд здійснюється власником. Він може вжити відповідних заходів для забезпечення сприяння з боку організацій фермерів, переробників, кооперативів чи інших кіл сільськогосподарського співтовариства.

2. Умови, що стосуються наглядових методів, викладених в угодах між організаціями власників і фермерів чи переробників, заснованих в Співтоваристві на рівні Співтовариства, національному, регіональному чи місцевому рівні відповідно, використовуються як керівні вказівки, якщо про ці угоди уповноважені представники відповідних організацій повідомили письмово Комісію, а самі угоди були опубліковані в „Офіційному бюлетені”, який видається Бюро Співтовариства з питань сортів рослин.

▼В

ГЛАВА 7

ПОРУШЕННЯ І СПЕЦІАЛЬНІ ЦИВІЛЬНІ ПОЗОВИ

Стаття 17

Порушення

Власник може вимагати застосування прав, наданих системою захисту Співтовариства прав на сорти рослин, проти особи, що порушує будь-які з умов чи обмежень, що прив'язуються до відступу, передбаченого статтею 14 основного Регламенту, як вказано в цьому Регламенті.

Стаття 18

Спеціальні цивільні позови

1. На особу, про яку йдеться в статті 17, власник може подати позов до суду з метою забезпечення виконання її зобов'язання відповідно до статті 14 (3) основного Регламенту, як вказано в цьому Регламенті.
2. Якщо така особа неодноразово і навмисно не виконувала своє зобов'язання відповідно до четвертого абзацу статті 14 (3) основного Регламенту в тому, що стосується одного чи більше сортів одного й того самого власника, зобов'язання виплати відшкодування власнику за будь-яку подальшу шкоду, передбачену статтею 94 (2) основного Регламенту, включає, щонайменше, одноразову виплачувану суму, розраховану на основі чотирикратної середньої суми, що стягується за ліцензоване виготовлення відповідної кількості матеріалу для розмноження захищених сортів відповідних видів рослин у тому самому районі, без шкоди для відшкодування будь-яких вищих збитків.

ГЛАВА 8

ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 19

Набуття чинності

Цей Регламент набуває чинності в день його опублікування в *Офіційному віснику Європейських Співтовариств*.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі і повинен прямо застосовуватись у всіх державах-членах.